Медведчук: "Вся країна воює з ес-деками. Мені це не подобається"

Четвер, 22 листопада 2001, 16:49 — 12 ПЕРЕГЛЯДІВ — 0

Якщо чесно, "Українська правда" серію інтерв'ю з головними фігурами передвиборчої кампанії планувала почати з Віктора Ющенка. Як компенсацію - дуже вже від нас йому діставалося останнім часом. Однак через щільний робочий графік екс-прем'єра бесіда з ним поки що відкладається.

Тим часом здивував оперативною згодою основний, м'яко кажучи, політичний ворог Ющенка - перший віце-спікер Віктор Медведчук.

Головне враження від інтерв'ю: Медведчук - ілюстрація самовпевненої людини. Він в курсі всіх подій, при цьому ще цікавиться, хто і як подає інформацію. Головний ес-дек каже, що кожного дня до другої години ночі читає всі випуски Інтерфаксу і УНІАНу, а також підбірки традиційної та інтернет-преси.

Під час зустрічі відкрився, щонайменше, ще один дивний факт - Медведчук, виявляється, уміє сміятися. І взагалі, у розмові справляє враження людини дуже публічної і відкритої. Чого не скажеш про його антипода, який регулярно з'являється в телевізорі на всіх каналах.

Якщо говорити про інші особливості, то в мові Медведчука виразно проскакує "шокання", наприклад: "я хочу знати, за шо я відповідаю!". Ще він часто стукає по столу руками, доводячи свою позицію, чим стає жахливо схожий на Кучму. Може, це наслідок того, що дні народження "гаранта" і Медведчука розділяють два дні. Перший народився 9, другий - 7 серпня.

В бесіді УП намагалася обминути питання, на які лідер СДПУ(О) вже раніше десь відповідав. На жаль, Медведчук власноручно убив пару сенсацій: на самих цікавих моментах він просив вимкнути диктофон.

Перше питання стосується головної теми, яка засіла в головах політиків. Який результат розраховує одержати СДПУ(О) на парламентських виборах?

Я не хочу говорити про відсотки, я нікому не називав ніколи відсотків. Не хочу просто - забобонна людина. Я твердо упевнений, що СДПУ(О) буде в наступному парламенті, і буде мати фракцію, не меншу, ніж сьогодні. Відповідаючи на ваше питання - отримаємо не менше чотирьох, оскільки я упевнений, що партія пройде в парламент.

Добре, а де ви себе більше бачите після виборів - в будинку уряду чи в парламенті?

Ви знаєте, я дуже люблю законотворчу роботу. Це - моє. Я - професіонал в цій частині. Я би хотів працювати в законодавчій гілці влади.

Разом з виборами в парламент пройдуть місцеві вибори. Ес-деки будуть висувати свого кандидата на пост київського мера?

Ні, не будуть. Це точно. Ми вже спробували, спробували невдало, непрофесійно, я можу сказати. Я цього не приховував ніколи і готовий визнати помилки. У нас немає сьогодні кандидата, який міг би змагатися за посаду міського голови. Політичні сили повинні реально підходити до оцінки своїх сил. Ми і на округи мажоритарні висуваємо сьогодні своїх кандидатів тільки там, де упевнені в перемозі. Вибори - це не місце для тренувань.

А скільки округів планують закрити своїми кандидатами ес-деки?

Зараз ми вирішуємо це питання. Їх буде декілька десятків.

Може, тоді назвете прізвища людей, кандидатури яких розглядаються для формування першої десятки.

Я б не хотів цього робити. Я, в принципі, знаю, хто піде, але у нас з'їзд вирішує. Скажу, що несподіваних прізвищ не буде. Будуть всі члени партії, будуть декілька секретарів обласних комітетів партій, буде керівництво партій. Там будуть представлені і регіони, і центр.

Раз мова зайшла про регіони, чи є у вас проблемні області?

Є проблемні регіони, де ми ставимо питання про заміну секретарів обласних комітетів СДПУ(О). Донецька і Дніпропетровська області - регіони, де будуть нові секретарі обкомів.

Соціал-демократи декілька разів публічно заявляли про бажання контролювати чесність виборів. Ось ви скажіть, а хто хоче зловживань?

А я виходжу не з того, що хтось щось має намір робити. Чесність виборів полягає в тому, що ми захистимо свою позицію. Ви питаєте, скільки процентів ми хочемо отримати? Все, що ми отримаємо - ми отримаємо. І ні у влади, ні у інших політичних сил немає права втручатися в процес виборів для того, щоб наша частка була якимсь чином зменшена. Порушуючи загальний процес, ви втручаєтеся в мої права.

Я безпосередньо брав участь в розробці окремих норм закону про вибори. Вони повинні бути досконалі для того, щоб кожний суб'єкт виборчої кампанії міг захистити свої права.

Кого ви бачите головними конкурентами партії на виборах?

Звичайно, конкурентами є всі - починаючи від комуністів і закінчуючи всіма іншими. Кожний буде боротися за себе. Не буде ж такого - ось ми разом йдемо, у тебе - 5%, у мене - 7%, давай поділимося, буде по 6%. Такого не буде. Конкуренти будуть всі, це ж природньо. Основних конкурентів ми побачимо після 1 січня по тому, як буде розгортатися кампанія.

Однак, судячи з партійної преси СДПУ(О), основні ваші конкуренти - блоки Тимошенко і Ющенка.

Я хочу сказати, що до "Батьківщини" ми абсолютно байдужі. Це вона до нас небайдужа. Адже ми її не критикуємо. Якщо мова йде про Тимошенко, і це пов'язано з певними її діями, тоді це має місце. Але зверніть увагу, наша критика в нашій пресі носить цивілізований характер. Ми нікого не ображаємо і не принижуємо. На відміну від того, як нас висвітлюють.

Якщо я висловився з приводу Віктора Андрійовича [відносно рішення екс-прем'єра записати в правилах приватизації обленерго підвищення тарифів], я вважаю, що я об'єктивно це сказав. Є постанова, є розпорядження, і ті ж тарифи, підвищення вартості електроенергії. Що, я повинен мовчати про це?

Мені, наприклад, не зовсім зрозуміла реакція того ж Віктора Андрійовича, коли я його за три місяці до відставки попередив - або він буде співпрацювати з парламентом, або парламент відправить його у відставку. Але йому не сподобалося. Бачте, якийсь ультиматум. Навпаки, треба було зняти трубку і сказати: Вікторе Володимировичу, спасибі за попередження, я подумаю, послати тебе, чи скористатися твоєю порадою. Чому ніхто не помітив, що я поступив чесно? Це було ще в лютому.

Це хіба не відвертість? Так щоб через лаштунки, через стінку щось хтось будував - ні, все ж у відкриту...

Добре, скажіть, якщо Ющенко стане президентом, ви станете до нього в опозицію?

Чому я повинен йти в опозицію. Хіба Ющенко - ворог Медведчука?

У всякому разі, сам він заявляв, що головні конкуренти на парламентських виборах у його блоку - це комуністи і ес-деки.

Він навіть по-іншому сказав: ес-деки і комуністи. Але у мене ворогів серед політичних сил немає. І я не вважаю комуністів своїми ворогами. І, природньо, я не вважаю і ніколи не вважав Ющенка своїм ворогом. Адже хіба наші позиції по життю не співпадають? Як я можу бути в опозиції? У опозиції до конкретних рішень? Ми і сьогодні в ній знаходимося. Якщо я не згоден з діями президента - я про це відкрито заявляю. Так само і по Ющенку. Якщо ви звернете увагу, критичні висловлювання з нашого боку були не тільки тоді, коли він став прем'єром, а коли він був головою Національного банку. І ми ініціювали тоді створення слідчої комісії, засновуючись на діяльності і порушеннях в Національному банку. Так було завжди у відношенні до Ющенка, Іванова, Сидорова, кого завгодно.

У той же час, якщо він щось робить, або намагається зробити в інтересах України, я завжди буду підтримувати це, і для мене абсолютно не має значення, буде стояти за цим Ющенком Тимошенко, Симоненко, Вітренко чи ще будь хто.

Чи постраждали фінансові інтереси членів партії за час прем'єрства Ющенка?

Ні, категорично ні.

Чому ніхто не любить СДПУ(О)?

(Сміється.) І ви в тому числі?

Я в "Версії.ком" прочитав минулого тижня: вся країна воює з ес-деками, а хто не воює, той - дезертир. Але мені це не подобається. Може, це мої особисті недоліки. Чому не люблять? Одні кажуть, тому що сильні, інші - тому що незалежні. Треті - ще щось.

Особисто для мене в людині завжди були важливі дві риси, які я визнаю в тих, з ким би міг зв'язати свою долю і домагатися професійних політичних результатів. Перше - це професіоналізм, друге - бійцівські якості.

Чому тільки зараз, напередодні виборів, стала активно розповсюджуватися інформація про те, що ваш батько, Володимир Медведчук, був пов'язаний з ОУН-УПА? Чому чекали так довго?

Спасибі, що ви задали це питання. Володимир Несторович Медведчук, мій батько, дійсно був засуджений в 1944 році за участь не в Українській повстанській армії, а в Організації українських націоналістів.

Він був старшим трійки Організації українських націоналістів в Житомирській області. Мій батько не міг брати участі ні в Червоній армії, ні в УПА, тому що він був інвалідом дитинства. У 1933 році під час голодомору він захворів на туберкульоз хребта і кісток, був з фізичними вадами. Він не міг воювати.

У Організації українських націоналістів він брав участь. За це, враховуючи, що він інвалід дитинства, він був засуджений на 8 років. Він відбув своє покарання, а потім знаходився в засланні в Красноярському краї, де народився я.

У мене є ідея. Я знаю, що зараз готується по відношенню до Медведчука: "батько - поліцейський, брав участь в розстрілах". Я сьогодні кільком зацікавленим особам відправлю копії звинувачувального висновку і вироку. І довідку про реабілітацію в 1991 році.

Я не піднімав цього питання ніколи, хоч ви розумієте, що коли я зайнявся політикою, то, напевно, мені треба було взяти знамено в руки: я - постраждалий, мій батько постраждав за національну ідею і був членом ОУН. Я цього не робив. Я хотів, щоб, якщо Медведчук чогось добився в житті, добився сам.

У радянські роки я був адвокатом, а не слідчим. Хоч, до речі, дуже стати хотів слідчим. Але я не міг з відомих причин. І у мене, нібито, більше причин ображатися на радянську владу ніж іншим. Але я об'єктивно оцінюю, що я отримав від радянської влади.

Про участь батька в ОУН на початку цього року мене спитали на прес-конференції у Львові. Там цю історію декілька разів розвивали і задавали питання брату. Він сказав: так, батько був засуджений, а потім - реабілітований.

Потім почалася розмова про книжку. Ніхто ніякої книжки не пише. Я би хотів, щоб батька не чіпали в цій історії. І я ніколи не буду кричати в Західній Україні, що я - потерпілий за національну ідею.

Одна з найулюбленіших тем для обговорення в журналістських колах - які засоби масової інформації яким олігархам належать. Один з головних героїв цих діалогів - ви. Розкажіть, які ЗМІ контролюються вами, або належать членам СДПУ(О)?

Ви знаєте - це канал "Інтер".

У членів партії там контрольний пакет?

Я думаю, так. Я не упевнений, тому що не втручаюся в діяльність своїх партнерів.

Який ще телеканал?

ТЕТ.

А "1+1"?

Ні. У нас просто нормальні з ними відносини, як і з іншими. Але в питаннях власності, управління ніякого відношення до каналу ніхто з СДПУ(О) не має. Може, я не знаю, але оскільки я відповідаю за діяльність СДПУ(О), тому зобов'язаний знати.

А нещодавно в інтерв'ю російським "Відомостям" генпродюсера "1+1" Олександра Роднянського проскочило, що їх зараз "більше пов'язують з Віктором Медведчуком".

Він тоді відповів, що нормально ставиться до Медведчука. Так, я в прекрасних стосунках з Роднянським, я в хороших відносинах з Піховшеком, але це не означає, що ми якесь маємо відношення власності до каналу. На мій погляд, "1+1" більше любить Ющенка, ніж Медведчука.

А з друкованих ЗМІ які ваші?

Лише партійна преса. З приводу "Київських відомостей" - так, колись мали відношення, в тому числі через Бродського. На сьогоднішній день члени партії не мають ніякого відношення до газети.

Як же тоді пояснити регулярне відбиття цим виданням позицій партії з усіх ключових питань?

Як свободу слова. Хіба можна сьогодні диктувати? Ви - журналіст. Вам один політик подобається, інший не подобається. Вас можна примусити, щоб ви силою любили когось? Якщо людина талановита, на своєму місці і виявляє істинну творчість, вона ніколи не буде любити того, що їй не подобається. Це ж буде у ваших публікаціях?

А з приводу об'єктивності "Інтера"... Почнеться 1 січня виборча кампанія, і я зроблю все можливе, і мої колеги по партії також зроблять, щоб на каналі все було дуже об'єктивним.

Але якщо в інформаційній програмі дається оцінка, то у журналістів є своя думка. І якщо ця думка є неправомірною, а творчим домислом чи творчою позицією, то ви знаєте, що і журналістів не можна примусити коритися.

Яких політтехнологів ви будете залучати? Павловський вже зізнався. Хто ще?

Я вже казав. Так, Фонд ефективної політики нам надає консультаційну допомогу в розвитку інтернет-ресурсів партії та її лідерів. Це дійсно має місце, і ми вдячні росіянам.

Що стосується допомоги у виборах. Я ось що хочу сказати. Не тому, що ми такі розумні, але я просто не вірю, що люди ззовні можуть дати нам відповідь краще, ніж наші фахівці або ті, хто приймав участь у виборах. Зверніть увагу. Я обирався до Верховної Ради двічі. Перший раз я отримав 94%, другий - 90%. Тому я і сам повинен би розуміти, що ж таке вибори. До речі, ніякі професіонали у мене там не брали участі. Діяли мої помічники, люди, з якими я працював, люди з моєї команди.

Так, партійні вибори - питання набагато серйозніше. Але ми будемо залучати тільки вітчизняних фахівців. Тому що краще за них і краще за нас ніхто навіть з компасом не знайде. Я не вірю в це. Використання в Україні фахівців ззовні не приводило до ефективних результатів. Я зараз не хочу посилатися на досвід окремих виборчих кампаній, тому що ви відразу задасте питання, на які я б не хотів відповідати.

А хто займається вашим PR-супроводом в США?

У Америці немає структур, які надають нам PR-підтримку. А навіщо нам це в Америці?

Але одного разу "Дзеркало тижня" написало про лобістське піар-агентство "Апко", яке "допомогає просуватися на американський ринок соціал-демократам"...

Я вас прошу! Якщо вже на те пішло, Медведчук з 1994 року жодного разу не був в США, хоча весь паспорт візами американськими проштампований. Кожного місяця мені давали візу, тому що поїздки планувалися. Але то у нас була оксамитова революція, то у нас був касетний скандал, то ще щось було. Я так і не поїхав.

Я не вважаю, що для сучасного українського політика важлива якась підтримка, російська або західна, в особі американців. Найголовніше місце в довір'ї авторитету партії - як про мене буде думати виборець. А їм, я думаю, все одно, кого люблять в Росії, а кого - в Америці.

Від медійних проектів давайте перейдемо до політичних. Яка роль СДПУ(О) в створенні і житті партій "Яблуко" і "Нова Генерація", які прийнято пов'язувати з вами?

Я з Мірошниченком [лідер "Нової генерації"] зустрічався раз чи двічі. Це було ще на зорі створення "Нової генерації". І зустрічався з ним як з лідером молодіжної організації - я очолюю національну раду з молодіжної політики. Я знав, що створюється партія, знав, що у них є претензії з приводу участі у виборчій кампанії. Але ніякого відношення ні я, ні мої колеги до нього ніколи не мали.

Я думаю, що ці чутки пов'язані з тим, що реклама партії першою почала виходити на "Інтері". Але я клянуся, що ніякого відношення до них не маємо.

Тепер по "Яблуку". З Михайлом Юрієвичем [Бродським] у нас прекрасні стосунки. І я особисто Михайлу Юрійовичу на певному етапі радив створити фракцію в парламенті, щоб партія мала політичний рупор у Верховній Раді. Він це зміг зробити. Говорити про те, що я брав участь в цьому процесі, не можна. Ми співробітничали, і в більшості голосувань наші погляди співпадають. Але не завжди.

Ми не підтримували його радикальної позиції по силовиках під час касетного скандалу. Бродський не підтримав Земельного кодексу. По Щербаню у мене позиція інша. А ось в податковій сфері у нас одна позиція. Зверніть увагу, ми навіть з Бродським подавали спільні законопроекти.

І нормальні стосунки з Бродським продовжуються, не дивлячись на критичні зауваження в останньому інтерв'ю "Дзеркалу тижня". Воно для мене десь образливе, але це не привід, щоб ми учиняли дискусії. Михайло Юрійович - своєрідна людина. Але політик він досить досвідчений, який претендує на певну нішу в нашому суспільстві.

У одних питаннях ми - разом, в інших - наші позиції розходяться. Це його право, і я хочу, щоб таке визнавали право за мною - бути з самостійною політичною позицією. Так я будую відносини з усіма в цій державі - починаючи від президента і закінчуючи політичними лідерами.

Говорити про те, що його партія - сателіт об'єднаних соціал-демократів - це образа для "Яблука" і образа для СДПУ(О). Ми не будуємо інших проектів, ми говоримо про розвиток соціал-демократії в Україні. Хочемо, щоб Україна була соціал-демократичною. Зверніть увагу, мова не йде про об'єднану соціал-демократію. А хто буде відстоювати ці ідеї? Сьогодні - десятки партій. Завтра буде ще більше. Цього ми домагаємося.

В другій частині інтерв'ю з Медведчуком, яке буде опубліковане в п'ятницю, ви дізнаєтеся про те, як лідер ес-деків розпорядився акціями компаній, що належали йому, при яких обставинах він познайомився з Суркісом, чи вважає глава СДПУ(О) себе "олігархом" і що б він сказав Мельниченку, якби опинився на місці Мороза.

Підписуйтесь на наші push-повідомлення, щоб першими дізнаватися про появу нових матеріалів. Ми обіцяємо надсилати тільки дійсно важливі новини.

КОМЕНТАРІ — 0